

slabi ti tudi pri malem delu. Vsled tega se razvidi lahko, da pride veliko, če ne največ, pri konji na krmo, na to, kaj in kedaj se mu daje.

Kar zadeva naše kraje, ostane oves za konja najbolji živež, vendar pa se tudi daje težkim konjem — tacim za težko vožnjo — brez vsake škode grah, bob, grahovka in sploh mošnjičevje. V zimskem času služi tudi delalnim konjem koruza, če se zmelje na debelo. Oves se daje konjem, ki imajo močne zobe in zdrav želodec, kakor je, ne da se natolče. Konju pa, ki nima dobrih zob, ali pa mu ne prekuhava želodec dobro, daje se najbolje natolčen oves. Tak je bolji, kakor pa če se zmelje, če tudi le na debelo.

Da mora biti oves zdrav, ne plesniv ali tak, ki se je hranil v zaduhlih posodah, razume se lahko, kajti plesniv oves razkrajja konju kri in napravlja bolezni, ki so v časih pri kraji še le o smrti živali. Poleg ovsa daje se konju sena, toda tacega, da ni ne kislo, ne polno prahu. Slama jarin ne nadomešča sena, pa tudi zelenjadi ni dobro preveč. Ako konj dela, pa dobi samo zeleno krmo, ne stori mu dobro. Pač pa je dobro za pobilšek dati mu trave, detelje ali druge zmesi, vendar pa mora tudi to biti snažno, ne zaduhlo.

Soli se naj daje le od časa do časa ter prepustiš lahko živali sami, koliko je hoče. Za to se postavi gruda nad jaslami, pa pod garami, da jo liže, kolikor se zljubi živali. Ni se bati, da je vzame preveč. Popolnem krivo pa je, če se daje v eno mer, celo leto sol živalim. Kamenita sol je najboljša, tista za lizanje in pa živinska sol ne veljate kaj posebno pri konjereji.

Je-li rez za konje dobra? Odgovor na to vprašanje je ta, da živali rezi ni potreba, ako pa se ji daje, služi ji v to, da ji napolni želodec. Kjer se konju ne da veliko ovsa, tam je že prav, če se mu daje rezi, kajti sicer čuti žival prehitro glad. Kdor pa daje dovolje ovsa, tak opusti brez vse škode polaganje rezi. Rez ne sme biti dolžja, kakor je ovseno zrno; ako je krajša, lahko škoduje, ako pa je dolžja, tedaj je še žival ne prebavi, ampak jo spravi iz sebe, skorej tako, kakor jo je dobila.

Korenje je spomladi in jeseni zdravo, toda naj se ga daje živali le za pobilšek, sicer slabi želodec, nič veliko manj, kakor krompir, ako se ga daje dalje časa. To bi bilo pač vse lepo, da bi človek le imel dovolje ovsa! Ali tega ni in treba je seči po kaj druga. Dobro, samo ne po rži ali pa po tako zvani pični moki! Konjski želodec in čreva vnamejo se rada in moka — ta je kakor navlaš za to, da pospeši tako vnetje. Rajta se, da je ta „pična moka“, taka, kakor se prodava, pogrebna za konje, to pa še tudi za to, ker je pokvarjena in ima v sebi prahu, peska in Bog zna, kaj ji še primeša trgovska roka.

Turšica, ako se zmelje na debelo, pa je dobra v mrzlejših dneh za konje, ki veliko trpijo, v toplih, poletnih dneh pa se skisa v želodci živali in je nevarna. Kar se tiče naših gospodarjev, vemo, da tiste „pične moke“ nihče ne kupuje za konje, ker jim je ni treba. Lesem smo jo postavili samo za to, da bi se kdo ne ogoljufal v kakem mestu, če mu je postalo premalo krme, kar je je pripeljal s seboj ter bi je moral kupiti.

Sejmovi. Dne 21. junija v Studencih pri Mariboru in v Vitanji. Dne 22. junija v Sevnici in v Šoštanji. Dne 24. junija pri sv. Juriji pod Tabrom, v Konjicah, v Podsredi, pri sv. Janži na Dr. polji, pri sv. Lenartu v slov. gor., v Rušah, pri Novi cerkvi, na Remšniku, v Tinskem in v Laškem trgu. Dne 25. junija v Reichenburgu. Dne 26. junija v Čmureku in dne 27. junija v Loki, pri sv. Lovrenci na Dr. polji.

Dopisi.

Iz Ljutomera (Občinske volitve.)
Dan pred volitvijo t. j. v petek večer so bili nemčurski mešetarji razposlani na vse strani. V Noršince in Babince so hiteli trije. Nesli so pre velik „cekar“ seboj: v njem je bila pečena teletina in dišeča žganičica. Dva posebno lačna siromaka sta na dan volitve morala v postelji ostati. Reveža sta dobila — grižo! Dva druga — Jožef Vaupotič in Marko Stih — oba iz Noršince, prišla sta volit med drugimi tudi Prager-ja, kateremu sta za omenjeno večerjo svojo hvaležnost izkazala. Zatajila sta slovensko zemljo, na kateri sta se rodila in katera jima daje dan za dnevom kruh. Tega slovenskega kruha pa se ne sramujeta jesti! V črno knjigo ž njima! Pravijo, da je tudi občinski predstojnik z nemčurskimi mešetarji v noči po vasi hodil, ter nagovarjal volilce za nemčurje. Tega ne moremo prav verjeti, ker je on v zvezi z rodovino, ki je bila vsikdar odločno narodna in je ponos vsega okraja ljutomerskega. Ogromna večina iz Babince in Noršince ostala je trdna ter je prišla neustrašeno volit narodnjakov. Slava vam, vrli možje! Tudi po Kamenščaku so letali nemčurski metulji ter vabili naše volilce na pojedino k občinskemu predstojniku Romanu Nemcu. Pa tudi tukaj se večina ni dala premotiti. Prišli so pogumno pod vodstvom neustrašenega Ivana Frica. Pokazali so vsemu svetu, čeravno niso Bog vé, kakšni bogataši, da vendar ne prodajo svoje narodnosti za „falat“ pečene teletine in „frakelj“ žganice. Slava jim! Na Cven, Krapje in Moto ni se upal noben nemškutar. Bog vé, kako bi se jim bilo tam godilo, če bi makar celi voz teletine in žganico pripeljali. Tukaj so poštenjaki doma, pred

katerimi treba klobuk z glave vzeti. Izdajice ni med njimi! Prišli so v polnem številu ter glasovali neustrašeno, kakor jeden mož. Trikratna slava jim! Ponosni smo, da imamo take vrle, tako zavedne okoličane. Dokler bo v njih živel takšen duh, ne bomo se udali. Vsa čast takim možem!

Od sv. Lovrenca pod Prožinom. (Z v o n a druga plat.) Gledé na dopis v štv. 22 treba mi je nekaj pripomeniti, da se izvé čista resnica, kajti v onem dopisu je blizu toliko plev, kakor „pšenice“. Več let je vže gospodaril pri nas prejšnji občinski odbor. A na svetu se s časom vse spremeni; tako se je izvolil tudi pri nas nov občinski odbor, da bi vladal in gospodaril, če mogoče, srečneje. Poskusili bomo, da-li bi se ne dale poravnati občinske zadeve v boljši kup, zraven pa še poplačati dolge, kateri že znašajo več stotakov. Prej so na razpolaganje imeli 55 % in 20 % vžitnine, kar je za našo malo občino neznosljivo breme. Da ni bil izvoljen v odbor Jurij Stante, veleposestnik, cerkveni ključar in krajni šolski ogleda, to prav obžalujemo, ali to krivdo imajo začrtano na svojem rovašu nasprotniki, ne mi. Novo izvoljeni občinski očetje so večinoma do 50 let stari in so v gospodarstvu gotovo dovolj skušeni. Cekinov kovali pač ne bomo; to je prepovedano. Kdor pa se hoče prepričati, kako se je resnično dosedaj ravnilo pri cestah itd., naj se potru-di h Kvaseku; ta bo rad pokazal vsakemu odlok c. kr. višjega sodišča, iz katerega se razvidi, kdo je nečastno neresnico sporočil, da je isto potem kmetu krivo razsodbo spoznalo. Novi odborniki so tudi enoglasno sklenili, da se za naprej pri nas ne sme več v nemškem jeziku uradovati, ker smo sami Slovenci. Kar pa dopisnik od svetle luči, bliska, egiptovske teme, polovičarije, pšeničnjakov, ovsenjakov, fig itd. brblja, to je za takega človeka, kakor je omenjeni pisatelj, slabo нравno spričevalo, saj tukaj vsak vé, zakaj tako. Kar se „tikanja z gosp. hofratom“ Heinriherjem, predsednikom c. kr. okrožne sodnije v Celji in podeljenja lova tiče, to je golo obrekovanje. Ako bo blagor občine v neizkušanih rokah, moglo se še bode v prihodnosti govoriti. „Sloga jači, nesloga tlači“, pravi pregovor.

Iz Studenic. (V spomin.) Dne 1. t. m. smo slovesno pokopali redovnico tukajšnjega samostana Magdalenaric, mater Margareto Gerpert, rojeno v pruski Šleziji, staro 36 let. Prvenka je, ki jo je ljubi Bog poklical v boljšo deželo iz te nove naselbine, začete l. 1885 na starodavnem posvečenem selu nekdanjih dominikaneric. Naj bode tam pred Bogom mila pokroviteljica novemu samostanu, ki šteje zdaj še ednajst kornih devic, katere se imenujejo „matere“ in sedem svetnih „sester“, ter eno novinko — Slovenko. Bog blagoslovi to hišo

molitve in krščanske popolnosti in dodeli, da bi se v kratkem med našim pobožnim slovenskim ljudstvom prav udomačile, ter sčasoma obilno naših pridnih slovenskih deklet k sebi privabile!

Iz Spitaliča. (V godni konec.) Stvar o organistovem posestvu v Spitaliču se je od strani preč. kn. šk. konzistorija po dosledni preiskavi tako le odločila: Omenjeno posestvo so leta 1819 za mežnarja in organista, toraj za cerkvenega službenika kupili (ne pa za šolo, katera se je še le leta 1846 tukaj osnovala) in za to ga ima g. župnik s cekmeštroma skupno oskrbovati, tudi je to posestvo na ime Spitaličke fare vknjiženo. Gledé obč. odbora pa velja sedaj to, da ne sedi v njem več prevžitkar, kajti c. kr. okr. glavarstvo v Celji je z odlokom z dne 7. febr. t. l. štv. 4737 njegovo volitev zavrglo. Sedaj pa bode mir!

Iz Brezja pri Poličanah. (Obč. volitve.) Nekaterim ljudem se vidi čudno, ako ne gre vse tako, kakor si želijo in pričakujejo. Taki štejejo drugim v zlo, kar sebi dovoljujejo. Tako se je godilo tudi pri volitvi občinskega odbora pri nas. Ona se je vseskozi postavno in v lepem redu vršila, ali g. dopisnik v štev. 22. je zato, ker je s svojo stranko propal, čez to volitvo marsikaj, a večinoma neresničnega naznanil. Ni res, da bi se naša stranka bila zbirala v krčmi, take ni v celi okolici. Pač pa so nasprotniki bili pri tolstem krčmarji pod Peklom. Da so torej tudi agitirali in ljudi vabili z obljubami in pijačo, to se ob sebi razume, pa domači možje so izpoznali zrno od smeti.

Resnicoljub.

Iz Makol. (Bandera) Pridni Makolski mladenči in vrla naša dekleta oskrbeli so si svoje posebne stanovske bandere. Mladenška bandera napravljena je iz debele žolte svile; rumena barva kaže gorečnost, katere naj bodo krščanski mladenči vedno napolnjeni, gorečnosti za Boga in za vse, kar je dobro in svetlo! Patrona imajo na eni strani sv. Jožefa, deviškega ženina in varha božje porodnice; na drugi strani pa preblazeno kraljico rožniven-sko, z njenim ljubljencem sv. Dominikom. Napis na banderi je: „Makolski mladenči“, na drugi strani pa letnica 1889. — Dekliška bandera pa je bela, barva nedolžnosti in sv. božjega veselja! Dekleta imajo na svojej banderi na eni strani nebeskega ženina Jezusa Kristusa, ki je obdan od petero modrih devic, belo oblečenih in lepo venčanih; na drugi strani pa Lurško kraljico, ki izvoljeno deklico svojo, ljubo Bernardiko prijazno k sebi vabi. Napis je enak, kakor pri fantovski banderi, namreč: „Makolska dekleta“ l. 1889. Slovesno blagoslovljenje in procesija bila je za dekleta na tretjo nedeljo po veliki noči, za mladenče pa na praznik Kristusovega vneboboda. Obakrat so naš

preljubljeni vlč. g. dekan Slov. Bistriški, Makolski rojak, Anton Hajšek slovesnost vodili! Prelepe in dragocene bandere dobili smo iz Studeniškega samostana prav dober kup; vsaka stane 125 gld. Prašali smo v prodajalnicah na Dunaju in v Gradci in izvedeli, da enaka roba bi se ondi ne dobila spod 200 gld. Zato gorko priporočamo Studeniške redovnice vsem, ki kakoršno si že bodi cerkveno opravo potrebujejo. Tam se dobi istinito dobro in trpeče blago prav po nizki ceni! Napis se napravi: „An die ehrwürdige Vorstehung des Magdalenenstiftes in Studeniz. Post Pöltschach.“ Zdaj smo naročili tudi še za naše šolarje novo bandero; ti bodo imeli na eni strani božjega prijatelja otrok, na drugi pa ljubega angelja varuha! Skušnja uči, da taka stanovska bandera imajo posebno moč do mladih src ter jih navdušujejo k pravi krščanski pobožnosti!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na praznik presv. Rešnj. telesa vdeleži se Nj. veličanstvo svitli cesar velike procesije na Dunaji. Za voljo dvorne žalosti je bila splošnja misel, da se letos to ne zgodi. — Delegaciji, avstrijska in ogerska, skličete se na soboto, dne 22. junija in bode v nedeljo slovesen vzprejem gg. delegatov pri svitem cesarju. — V ponedeljek, dne 17. jun. je bil v Gradci velik trušč nemškega šulvereina. Na vzporedu so imeli tudi „lov na ribe“, je-li na ščunke ali na karpe, tega vabilo ne razodene. — Razvada mestnih ljudi o večjih praznikih na mesto v cerkev hoditi na planine je grda in škodljiva. O binkoštih sta prišla tako letos v gornje-štajarskih planinah dva mladeniča ob življenje. — „Kmečka zveza“ je kakor po drugih deželah, tako tudi na Koroškem v rokah liberalcev in zna se, kaj je tem ljudem za koristi kmetov. Da je davek pri nas tolik, krivi so le liberalci in da bi sedanje vlade ne bilo, bili bi ga gnali še višje. — Dež. poslanec dr. Abuja se štuli za Slovenca, toda le za to, da bi še ležje spravil slov. ljudstvo pod nemško kapo! — V Novem mestu so imeli dolenski Kranjci o binkoštih veliko praznovanje tamošnjih Sokolcev. Kakor se poroča, bilo je vse v resnici lepo, slovensko. — Kranjskim volilcem se ponuja čedalje več mož za poslanca v dež. zboru. Dobro je samo to, da so vsi slov. krvi in torej se ni bati, da zleze kje kak nemškutarček v zbor. — Slov. „bralno društvo“ v Gorici je dobilo od e. kr. vlade dovoljenje na slovesno blagoslovljenje zastave. Blizu dve leti je prosilo za to. — Politično društvo „Sloga“ predlaga za Primorje iz velike večine dosedanje poslance volilcem v izvolitvo. Nekaterim volilcem pa se dozdeva,

da so preveč italijanili v dež. zboru, toda storili so pač ital. gospôdi na ljubo, ker le-ta ne umeje slovenski. — V Trstu so zaprli te dni 5 urednikov ital. lista „Indipendente.“ Za to je bil že pač zadnji čas, kajti ta list je bil poln žolča do Avstrije. — Kakor se čuje, pri Trstu napravi se v mestnem gozdiči plinova razsvetljava. Potrata, saj so še v mestu ulice, katerim bi več luči nič ne bilo na škodo! — V Buzetu, v Istri, je prišel 102 leti star možič volit ter je pomogel narodnim volilem do zmage. To je vrl starček! — V hrv. Oseku so zaprli župana v Cepinu, K. Gjorgjeviča. Mož je na sumu, da je zapravlil občinske denarje. — Ogersko ministerstvo je sedaj v polnem številu — nekaj, kar še pod Tiszo ni bilo. Zadnji minister je postal grof Geza Teleky in je prevzel ministerstvo notranjih zadev. Madjari se nadejajo pravih čudes od sedanje svoje vlade. Škoda da, nimajo drugod take nade.

Vunanje države. O binkoštih je prišlo v tolažbo sv. Očetu v Rimo 600.000 berzozavek, med njimi je tudi od našega svitlega cesarja. — V Italiji je sedaj huda vročina in je menda ona kriva, da se meša nekaterim ljudem v glavi, kajti jeli so v novo upiti zoper „kruto silo“, ki jo trpe Italijani, kar jih še je pod naše cesarstvo. No taka sila se strpi brez sile, pač ležje, kakor brž v Italiji. — Vsa je podoba, da ne stoji za Boulangerja več dobro in pravi se, da je general na kraji svoje slave, pri lehkonogem francoskem ljudstvu pa je mogoče, da bo še kje na robe. — Liberalci so si vsi enaki, vsi so kričači in polni lastne hvale. Tako tudi v Belgiji. Ker je pri neki volitvi njih mož zmagal, kriče sedaj na vsa usta, naj se jim umakne konservativno ministerstvo. No na srečo pa še ima le-to precejšnjo večino v drž. zboru za-se in tako še ostane za nekaj časa samo pri upitji liberalcev. — Poroča se, da obišče nemški cesar proti koncu tega meseca Loreno — deželo, ki je še le od leta 1871 v rokah Nemcev. — Z vsi silo dela se v Nemčiji zoper Rusijo in malo pa stojimo že na pragu vojske. Tako, če gre kaj vere nemškim in madjarskim listom. Najbrž pa je to „slepa struna“ ter hodi Bismarcku za kaj druga, ne pa za vojsko z Rusijo. S časom izvemmo pa še že tudi to. — Mati bolgarskega kneza princesinja Klementina, je dobila papeško odlikovanje. — Vse kaže, da je pri Srbih sedaj Rusija na vrhu in govorica se raznaša, da obstoji med njima neka vojaška zveza. Sedaj je to že mogoče. Kralj Milan biva v Opatiji in zatem pojde v Pariz, ne da obišče poprej svojega sina, kralja Alensandra, v Belem gradu. — Turčija ne misli seči za orožje, ako se začne vojska za Srbijo, Črno goro ali Bolgarijo. To pa velja le dotlej, ako sovražna vojna ne stopi na tla teh dežel. — Trdi se v listih, da misli Rusija postaviti Srbom za kra-